konfirmationstalehjalp.dk

Kære alle sammen

Hvor er det en glæde at stå her i Hvidovre Kirke i dag og se ud over jer – familie og venner – som løfter os i det her nye forældreliv. Jeg er Fridas far, og jeg er allerede blevet ekspert i to ting: at bære rundt på et lille menneske i timevis og at smelte fuldstændig, når hun smiler. Begge dele sker ret ofte.

Frida Marie Madsen – vores Frida – fire måneder gammel, smilende, med en vilje der er større end hendes str. 56. Hun sover bedst på fars skulder, og jeg bilder mig ind, at det er fordi mit hjerte slår i den takt, hun kan genkende. Der er noget helligt i sådan en lille hverdagsting: et suk, et grin, et trygt blik, der siger "jeg er her – og du er her". Kærlighedens mirakler i det små.

I dag bliver du båret frem, Frida, og vi beder ikke om, at dit liv bliver uden bølger – det er ikke sådan verden er. Vi beder om, at du altid må vide, at du er elsket, også når bølgerne går. At du lærer at hvile på Guds skulder, som du hviler på min. At din stærke vilje bliver en retning for mod, ikke kun for volumen.

Vi er en familie, der finder troen i hverdagen. I aftentak før sengetid. I en søndagssang, der sætter sig fast resten af ugen. I familiegudstjenesterne, hvor ingen kigger skævt, når de små lyde med. Troen har aldrig været et tungt anker for os – mere som en redningsvest, der kan pustes op, når man har brug for den. Og i dag puster vi alle sammen med.

Der er to ord fra Bibelen, som har fulgt os frem til i dag. Fra Jeremias 29,11: "Jeg ved, hvilke planer jeg har lagt for jer, siger Herren, planer om lykke og ikke om ulykke, om at give jer en fremtid og et håb." Det er sådan, vi ser på dig, Frida. Ikke som et projekt, der skal lykkes, men som et menneske, der allerede er elsket – med en fremtid, der ikke skal måles i præstationer, men i nærvær og kærlighed.

Lav din egen personlige tale på konfirmationstalehjalp.dk

Og fra Salme 139: “Du kender mig… du vævede mig i moders liv.” Det føles så sandt. Du er vævet med grin og stædighed, med nysgerrige øjne og et temperament, der kan fylde en stue – og et hjerte, der allerede fylder vores.

Til jer, der er her: tak. I er vores kirkefællesskab og hverdagsfællesskab. I er dem, der siger “vi tager hende lige, drik jeres kaffe varm”. I er dem, der bærer os, når vi er trætte, og jubler med os, når hun finder ud af at rulle fra mave til ryg for tredje gang i træk. Vi glæder os til at fortsætte festen hjemme senere – lille samling, store hjerter.

Frida, min lille kæmperygsæk med øjne: Må du vide, at du altid må spørge, tvivle, le og tro. At du må finde din egen vej med håb som kompas. Og når livet bliver for stort, så må du huske, at du er mindre end stormen, men større end frygten – for du er båret.

Lad os bede en kort bøn:

Gud, tak for Frida.
Tak for hendes liv, hendes smil og hendes stærke vilje.
Velsign hende i dag og alle dage.
Giv hende glæde i hjertet, mod i skridtene og fred i søvnen.
Velsign os som familie og alle, der står omkring hende,
så vi kan være hænder, der løfter,
ord, der trøster, og øjne, der ser.
Bevar hende i din kærlighed,
nu og altid.
Amen.

Frida, du er vores håb i miniformat. Velkommen til dåbens fællesskab. Vi elsker dig.

Denne tale blev lavet med konfirmationstalehjalp.dk.Besvar nogle få spørgsmål

og generer din egen personlige tale nu påkonfirmationstalehjalp.dk
Lav din egen personlige tale på konfirmationstalehjalp.dk

Lav din egen personlige tale på konfirmationstalehjalp.dk